

ISLAMISKE DOMSTOLE

I en islamisk domstol findes der kun én dommer, som er ansvarlig for enhver retsag. Han/hun har myndighed til at afsige domme på basis af Qur'anen og Sunnah. Andre dommere kan rådgive eller assistere, hvis de anmodes om det af den siddende dommer.

Der findes ikke noget jurysystem i Islam. En persons skæbne skal ikke overlades til tolv fejlbarlige personers lunefuldhed og forudindtagethed som ikke var vidner i sagen og endda selv kan være kriminelle!

DER FINDES TRE TYPER AF DOMMERE I ISLAM

1. **Qadi 'Aam** - den ansvarlige for at afgøre stridigheder blandt folk, f.eks. daglige sager om jord, biluheld, ulykker osv.
2. **Qadi Muhtasib** - den ansvarlige for afgørelsen af stridigheder, som opstår mellem Ummah og personer der skader samfundet, f.eks. råben på gaden, bedrageri på markedet osv.
3. **Qadi Madhalim** - der behandler stridigheder mellem folk og statens embedsmænd. Han kan fjerne enhver regent eller regeringsansat, inklusive khalifaen.

STRAF

Den islamiske straf at skære hånden af gælder kun hvis syv betingelser er opfyldt. De er:

1. To vidner (uden modsigelser eller fejl i deres vidnesbyrd)
2. Værdien af den stjalne ting skal overskride ¼ dinar i værdi (4,25g guld)
3. Det kan ikke være mad (hvis tyven var sulten)
4. Det kan ikke være fra tyvens familie
5. Tingene skal være halal (lovlige - dvs. ikke alkohol eksempelvis)
6. Det skal være stjålet fra et sikkert sted (ikke ude foran butikken eksempelvis)
7. Der må ikke være tvivl om tingen (dvs. tyven har absolut ingen ret til den eksempelvis penge fra statskassen)

Gennem 1300 års islamisk styre, har kun cirka 200 personer fået deres hånd skåret af for tyveri.

Der er fire kategorier af straf i det islamiske domssystem:

1. **Hudood** - Allahs ﷻ ret, eksempelvis hor (100 piskeslag), apostasi (døden).
2. **Jinayaat** - Individets ret. Han/hun kan tilgive den kriminelle, såsom ved mord, skropslig skade.
3. **Ta'zeer** - Fællesskabets ret - som påvirker den almene befolknings hverdag, såsom gadeuorden eller bedrageri på handelsmarkedet.
4. **Mukhalafaat** - Statens ret - som påvirker statens kørsel, eksempelvis overtrædelse af fartgrænsen.

De islamiske straffe kan kun blive givet, når beviset er absolut, og alle relevante betingelser er opfyldt (eksempelvis fire vidner til utroskab). Hvis der hersker tvivl om beviset, afvises hele sagen.

REGNSKABSPLIGTIGHED

Enhver person har ret til tage regenten i retten, tale til ham eller kritisere ham, hvis han har begået overtrædelser imod ham/hende. Dette var tilfældet da en kvinde korrigerede 'Umar bin al-Khattab ﷺ grundet en fejl han begik med hensyn til medgiftens (mahr) værdi.

En borgers ære er en hellig betroelse for Ummah. Og straffen for at anklage en anden muslim, for at være utro uden at frembringe fire vidner til at underbygge påstanden, er 80 piskeslag.

Den anden khalifah 'Umar bin al-Khattab ﷺ (muslimernes leder fra år 634-644 e.kr.) var den første til at oprette fængsler og arresthuse i Makkah.

Under det retslige system har enhver person, muslim og ikke-muslim, mand og kvinde, anklagede og anklageren, retten til at udpege en repræsentant eller slægtning.

Der er ingen forskel på **civile** og **kriminelle** domstole som vi ser i dag i muslimske lande eksempelvis i Pakistan, hvor dele af Islam og dele af Kufr er implementeret. Den islamiske stat vil udelukkende bruge de islamiske lovgivningskilder dvs. Qur'anen og Sunnah (og det man udleder fra dem) som sin reference.

Islamiske straffe vil blive eksekveret uden forsinkelse eller tøven. Ingen vil blive straffet medmindre det sker ved rettens afgørelse. Enhver form for tortur er ikke tilladt.

Under det islamiske system har en person, som er blevet ramt af en forbrydelse, retten til at tilgive den anklagede, eller kræve kompensation (dvs. qisas) for forbrydelsen - undtagen angående hudood-love, som er Allahs ﷻ ret.

TAQWA - FØRSTE FORSVAR

Som muslim forstår man at erkendelsen af Islam, og idéen om lydighed til Skaberen Allah ﷻ, vil få personen til at opføre sig på en særlig måde. Personens taqwa (frygt for Allah) vil motivere ham til at forlade hvad der er forbudt (haram) og udføre hvad der er obligatorisk (fard). Altså vil det hjælpe til at afholde personen fra at begå forbrydelser, eksempelvis tyveri, overfald, stofmisbrug osv. - for disse handlinger er haram.

For muslimer bliver det altså ikke et spørgsmål om at opveje risikoen ved at begå en forbrydelse, som man muligvis kan blive taget for. I stedet bliver det et spørgsmål om at få sin straf i helvedets ild, som den Alvidende og **Alseende** Allah ﷻ, har forberedt til dem der farer vild!

PRESSET FRA DEN OFFENTLIGE OPINION

Den anden faktor vedrører selve samfundet. I den islamiske stat er man i et miljø, som er baseret på og som taler for de islamiske værdier og følelser. Der vil ikke være noget medieapparat som frister folk til at være ulydige overfor Allah ﷻ, og de uislamiske ambitioner som folk omkring os har, såsom succes for enhver pris eller at hæve sin status, vil ikke påvirke os. Man vil være omringet af folk der ser ned på handlinger som modstrider Islam, og som lovpriser dem der stemmer overens med den.

Dette vil skabe offentlig opinion og fungere som en hindring for dem, der fristes til at begå overtrædelser.